

TEMAT:	<u>REMONT KLATKI SCHODOWEJ K3 W BUDYNKU</u> <u>KOMENDY WOJEWÓDZKIEJ POLICJI</u> <u>W POZNANIU</u> <u>PRZY UL. KOCHANOWSKIEGO 2A</u>
INWESTOR:	KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI W POZNANIU
ADRES INWESTORA:	UL. KOCHANOWSKIEGO 2A POZNAŃ
ADRES BUDOWY:	UL. KOCHANOWSKIEGO 2A POZNAŃ
BRANŻA:	ARCHITEKTURA
ARCHITEKTURA:	PRACOWNIA PROJEKTOWA FORMA-T MARCIN PIOTROWSKI UL. SPORNA 14 61-709 POZNAŃ TEL.502524825

EGZEMPLARZ NR

MARZEC 2015

SPIS TREŚCI

OPIS TECHNICZNY.....	3
1 PODSTAWA OPRACOWANIA.....	3
2 CEL I ZAKRES OPRACOWANIA.....	3
3 OPIS ZAKRESU PRAC.....	4
4 OPIS PRZYJĘTEJ TECHNOLOGII PRAC BUDOWLANYCH	
.....	4

OPIS TECHNICZNY

1 Podstawa opracowania

- ↓ Uzgodnienia i warunki określone przez zleceniodawcę.
- ↓ Wizja lokalna dokonana przez autora projektu, pomiary z natury
- ↓ Obowiązujące normy i przepisy
- ↓ Literatura naukowo- techniczna dotycząca zakresu opracowania, wytyczne producentów materiałów budowlanych
- ↓ Wytyczne producentów elementów projektowanych do montażu i wbudowania

2 Cel i zakres opracowania.

Celem niniejszego opracowania jest projekt remontu klatki schodowej K3 w budynku Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu, przy ul. Kochanowskiego 2a, obejmujący naprawę powierzchni i wymianę posadzek oraz remont powierzchni ścian i sufitów.

UWAGA: Przedmiotowy budynek jest w ciągłej eksploatacji i nie ma możliwości całkowitego wyłączenia go z użytkowania. Należy uzgodnić z Inwestorem taki harmonogram prac, aby możliwe było etapowanie prac nie mające negatywnego wpływu na funkcjonowanie obiektu.

3 Opis zakresu prac.

1. Prace modernizacyjne obejmować będą:

- ↓ Zmiana posadzki klatki schodowej K3 na wykładzinę homogeniczną PCV (podesty) oraz kauczukową (schody) wraz z przygotowaniem podłoża:
- ↓ Demontaż istniejących balustrad schodowych, oczyszczenie elementów stalowych, wykonanie elementów podwyższających balustradę do wymaganej wysokości 110 cm, oraz remont pochwytów drewnianych
- ↓ Malowanie ścian i sufitów (ściany wykonywane techniką wysokiej jakości wapiennej masy szpachlowej):
- ↓ Demontaż starych odbojników z drewna i osadzenie nowych odbojników ściennych systemowych
- ↓ Montaż nowych skrzynek hydrantowych w miejsce istniejących z rozkuciem otworu do nowego wymiaru

4 Opis przyjętej technologii prac budowlanych

4.1 Remont schodów oraz zmiana materiału posadzek

↓ Podesty:

Na powierzchniach spoczników parteru, I i II piętra w obrębie klatki schodowej K3 znajduje się obecnie parkiet drewniany. Projektuje się zerwanie istniejącego parkietu, a następnie, na przygotowanym odpowiednio podłożu, położenie wykładziny homogenicznej PCV w formie dwukolorowych powierzchni z wywinięciem na ściany do wys. 8,0 cm:

W celu odpowiedniego przygotowania podłoża należy, po zerwaniu posadzki z parkietu, ocenić stan podłogi pod parkietem, a następnie w celu jej wzmocnienia, w razie konieczności, wymienić podkład na płyty OSB 12 mm w 2 warstwach kładzone krzyżowo na drewnianych legarach z krawędziaków 8x8 cm. Należy przyjąć, że wymianie podłoża podlegać będzie 100% powierzchni podestów. Obecnie brak szczegółowej informacji na temat warstw podposadzkowych.

Podesty III i IV piętra były remontowane w terminie wcześniejszym i nie wymagają ingerencji w posadzkę.

Remontowi podlegać będzie również przestrzeń podestu części przyziemia – obecnie wyłożona wykładziną PCV na parkiecie drewnianym.

↓ Wymagania dla wykładzin:

- ↓ Rodzaj pokrycia podłogowego EN 649 Homogeniczna podłoga winylowa
- ↓ Certyfikat CE EN14041 Tak
- ↓ Klasyfikacja EN 685 Do użytku komercyjnego: 34
- ↓ Certyfikacja ISO Ronneby ISO 9001 /Ronneby 14001
- ↓ CHARAKTERYSTYKA TECHNICZNA NORMY
 - Grubość warstwy użytkowej EN 429 2,0 mm

○	Grubość całkowita	EN 428	2,0 mm
○	Ciężar całkowity EN 430		2950 g/m ²
○	Forma dostawy EN 426		ok. 23 mb x 200 cm
↓	WŁAŚCIWOŚCI TECHNICZNE		
○	Stabilność wymiarów	EN 434	≤ 0.40 % rolki
↓	Ognioodporność	EN 13501-1	Bfl s1
		▪	EN ISO 9239-1 ≥ 8kW/m ²
↓	Grupa ścieralności	EN 660-2	Grupa T: ≤ 2,0 mm
↓	Wgniecenie resztkowe	EN 433	ok. ≤ 0.02 mm
↓	Oddziaływanie nóżek od mebli	EN 425	Brak uszkodzeń
↓	Właściwości elektrostatyczne	EN 1815	< 2 kV
↓	Trwałość kolorów	EN ISO 105-B02	≥ 6
↓	Odporność chemiczna	EN 423	dobra
↓	Antypoślizgowość	DIN 51130	R9
		EN 13896	μ ≥ 0,3
↓	Siła wiązania	EN 684	śr. wartość ≥ 240 N/50mm
		▪	indywidualne wartości ≥ 180 N/50 mm

- – kolor przewodni:

(dostosować do istniejącej wykładziny korytarzy –porównywalny z kolorem 300092 845(Weld 12961014) z palety Tarkett IQ Natural)

- – jako kolor uzupełniający – ramka obwiedniowa przyjęto:

(dostosować do istniejącej wykładziny korytarzy –porównywalny z kolorem 3009 283 (Weld 1296013) z palety Tarkett IQ Natural)

↓ SCHODY

W przypadku tych schodów należy wykonać prace polegające na wyłożeniu stopni

i podstopnic wykładziną kauczukową, podobnie jak wykonywana zostanie wymiana powierzchni stopni klatki schodowej.

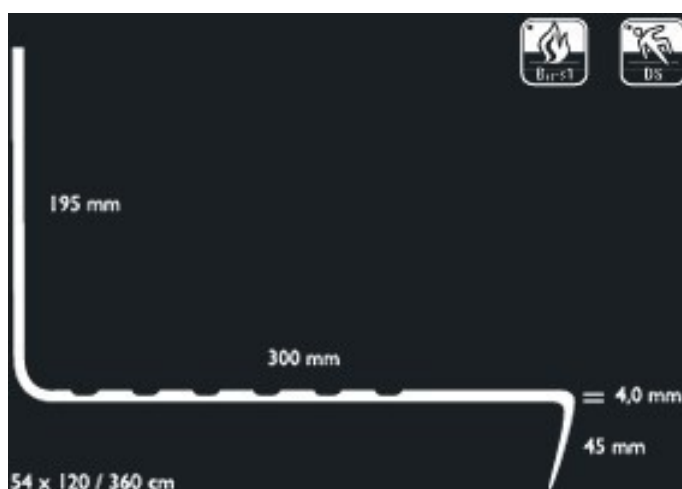
Obecnie stopnice oraz spoczniki schodów wykonane są z kamienia w kolorze czarnym. Stopnice częściowo z ubytkami, wytarte od ich intensywnego użytkowania.

W celu wykonania wymiany posadzki schodów należy:

- ↓ Skuć kamienne (betonowe) cokoliki przyścienne
- ↓ Posadzki kamienne – oczyścić, odtłuścić, a nierówności i uszkodzenia wypełnić masą szpachlową. „Noski” stopni zlikwidować poprzez wypełnienie podstopnic masą wypełniającą lub pasami płyt OSB
- ↓ Na przygotowanych powierzchniach schodów ułożyć posadzkę z wykładziny kauczukowej – rozwiązanie systemowe schodowe, wykładzina z pastylkami, , montaż wg systemu, zgrzewany , kolor szary

- ↓ Uwaga: szerokość wykładziny kauczukowej (systemowe rozwiązania schodowe) dobrać do istniejących szerokości biegów schodowych (z uwzględnieniem zmienności szerokości oraz braku równoległości poszczególnych stopni).
- ↓ Istniejące cokoły lastricowe skuć, wykonać pasy tynku na skutych powierzchniach i zamontować cokoliki systemowe.

❖ Dane wykładziny kauczukowej – schodowej:

-
- Grubość wykładziny – min. 4,0 mm
 - Średnica kapselka – 26 mm
 - Intensywność natężenia – wg EN 685 – klasa 32
 - Odporność na ścieranie wg ISO 4649 – max. 140mm³
 - Klasa antypoślizgowości – DS
 - Wgniecenie resztkowe – 0,15mm
 - Odporna na niedopałki papierosa
 - Elastyczność – fi 30 mm

Przyjęto referencyjnie kolor– G 805 z palety ARTIGO Fullstep

SPOSÓB MONTAŻU WYKŁADZINY PODŁOGOWEJ KAUCZUKOWEJ ORAZ WINYLOWEJ:

Podłoża pod posadzki

Pierwszym warunkiem wstępnym dobrej, trwałej i niezawodnej instalacji jakiegokolwiek wykładziny elastycznej związany jest z właściwościami podłoża, które musi być przygotowane przez głównego wykonawcę i sprawdzone przez specjalistę instalatora wykładzin przed przystąpieniem do montażu.

Najczęstszymi podłożami są:

- a) Gładzie cementowe;
- b) Istniejące posadzki;

a) Gładzie cementowe

Gładź cementowa to podłoże wykonywane przez głównego wykonawcę. Powinno ono być twarde, mocne, odporne na wstrząsy i wolne od pęknięć oraz posiadać minimalną grubość 4 cm. Powinno ono być suche i czyste. W przypadku gładzi cementowych zalecamy stosowanie co najmniej 350 kg/m³ Portland 325 z odpowiednim kruszywem, czystym piaskiem rzecznym oraz jak najniższym stosunkiem wody do cementu umożliwiającym wyrobienie mieszaniny. Powierzchnia gładzi musi być mocna i gęsta, ale nie może być nieprzepuszczalna, ponieważ w takim przypadku będzie musiała zostać starta lub zeszlifowana celem umożliwienia przyjęcia podkładu wygładzającego. Niezmiernie ważna jest odporność mechaniczna gładzi, ponieważ wykładziny elastyczne nie stanowią ochrony przed skoncentrowanymi obciążeniami.

b) Istniejące posadzki twarde

W danym przypadku mamy styczność z posadzką z kamienia naturalnego. Należy usunąć luźne płytki i zaprawę oraz wypełnić nierówności odpowiednimi produktami wygładzającymi. Konieczne jest uzupełnienie wytartych elementów stopnic schodowych. W przypadku występowania wosków, należy posadzkę umyć roztworem sody i gorącej wody spłukać i zastosować środek do gruntowania. Tłuszcz, olej i farbę należy spulchnić mechanicznie celem ich usunięcia i ułatwienia wiązania warstwy wygładzającej.

Sprawdzenie podłoża i związane z nim wymagania

Niezależnie od tego, z czego wykonane jest podłoże, instalator wykładziny musi je dokładnie sprawdzić i poprosić głównego wykonawcę o naprawę ewentualnych usterek.

Poziomowanie

Nierówne powierzchnie lub różnice w poziomach pomiędzy obszarami wymagają zastosowania warstwy wygładzającej lub naprawy.

Wilgotność

Należy sprawdzić wilgotność resztkową za pomocą higrometru z karbidem wapniowym. Musi ona być poniżej 2% bez przewidywanego w przyszłości występowania ciśnienia hydrostatycznego.

Pęknięcia

Wszelkie pęknięcia w podłożu należy naprawić przed przystąpieniem do nakładania warstwy wygładzającej. W przypadku pęknięć na całej grubości gładzi cementowej, należy ją usunąć i wylać ponownie.

W przypadku, gdy powyższe podstawowe wymagania nie zostaną spełnione instalator wykładziny powinien odmówić jej montażu.

Instalacja wykładziny kauczukowej i winylowej

Wstęp

Specjalista instalator wykładzin kierujący montażem powinien wybrać najlepszą metodę na podstawie rzeczywistych warunkach w miejscu instalacji.

Warstwa wygładzająca

Celem zmniejszenia występujących lokalnie nierówności lub nadmiernej szorstkości podłoża koniecznym jest, w niektórych przypadkach, zastosowania warstwy wygładzającej. Przed wygładzeniem podłoże należy dokładnie zamieść i/lub odkurzyć. Produkty wygładzające dostarczane są przez kilku producentów w postaci wstępnie mieszanych proszków, które, po zmieszaniu z odpowiednim rozcieńczalnikiem, można nakładać na grubość kilku milimetrów za pomocą packi, w jednej lub kilku warstwach. 24 godziny po wygładzeniu powierzchnię należy zeszlifować celem usunięcia niewielkiej resztkowej chropowatości i wyczyścić za pomocą odkurzacza.

Należy zawsze przestrzegać zaleceń producenta.

Odbiór i przechowywanie wykładziny

Każdy prawidłowy montaż zaczyna się od prawidłowego przechowywania produktów:

- Należy sprawdzić, czy otrzymany materiał jest prawidłowy odnośnie jakości, ilości i koloru;
- W przypadku płytek nie należy nakładać jedna na drugą więcej niż dwóch palet lub 150 płytek;
- Rulony należy przechowywać w bezpiecznym miejscu w pozycji pionowej;

-
- Po otrzymaniu materiał należy przechowywać w pomieszczeniu, w którym ma zostać zainstalowany przez co najmniej 48 godzin przed montażem (min. temperatura: 18°C).

INSTALACJA

Instalacja na klej

Wykładziny odpowiednie do montażu na klej mają szlifowane spody.

Wiązanie na klej jest najczęstszą metodą montażu wykładzin kauczukowych i winylowych zapewniającą bardzo dobrą wydajność pod warunkiem prawidłowego wykonania przez wykwalifikowanych pracowników.

Warunki, które należy sprawdzić

- Konieczna jest zapewnienie temperatury otoczenia 18–30°C na co najmniej 24 godziny przed, w trakcie i 24 godziny po montażu;
- Wilgotność względna nie powinna przekraczać 75%;
- Podłoże nadaje się do położenia wykładziny;
- Wilgotność resztkowa podłoża nie powinna przekraczać 2%.

Kleje

W zależności od stanu i właściwości powierzchni podłoża, na których mają być położone wykładziny, można stosować kleje o różnym składzie ściśle przestrzegając zaleceń producenta.

Kleje akrylowe rozpuszczalne w wodzie

Kleje akrylowe rozpuszczalne w wodzie twardnieją poprzez odparowywanie zawartej w nich wody, w związku z czym wymagają porowatych podłoży. Są one odpowiednie do zastosowań wewnętrznych na podłożach cementowych przy przewidywanym lekkim do średniego natężeniu ruchu i niewielkich ilościach wody używanych do czyszczenia. – nie stosować dla schodów

Kleje dwuskładnikowe epoksydowe

Składają się z polimeru epoksydowego (składnik A), który tworzy siatkę po zmieszaniu z odpowiednim utwardzaczem (składnik B). Twardnieją one podczas reakcji chemicznej zachodzącej pomiędzy obydwooma składnikami. Są one odpowiednie do zastosowań wewnętrznych na podłożach cementowych przy przewidywanym średnim do dużego natężeniu ruchu.

Kleje dwuskładnikowe poliuretanowe

Składają się z polimeru poliuretanowego (składnik A), który tworzy siatkę po zmieszaniu z odpowiednim utwardzaczem (składnik B). Twardnieją one podczas reakcji chemicznej zachodzącej pomiędzy obydwooma składnikami. Są one odpowiednie do zastosowań wewnętrznych na podłożach cementowych przy przewidywanym średnim do dużego natężeniu ruchu.

Ten rodzaj kleju dostępny jest również w wersji przewodzącej do instalacji wykładzin rozpraszających ładunki elektrostatyczne.

Kleje polichloroprenowe (kontaktowe)

Składają się z neoprenu rozpuszczonego w rozpuszczalnikach, które twardnieją poprzez odparowywanie i absorpcję przez materiały porowate. Są one odpowiednie do montażu akcesoriów (listew, nosków schodowych itp.) dzięki

szybkiemu ich zastyganiu (do wytworzenia wiązania należy zastosować klej na obu powierzchniach, które mają być sklezione).

Stosowanie kleju

Celem prawidłowego przygotowania i nałożenia kleju należy ściśle przestrzegać zaleceń producenta.

Klej musi być nakładany zębatą packą o odpowiednim rozmiarze ząbków, który należy utrzymywać przez cały czas nakładania. Producent kleju podaje informacje o rozmiarze ząbków odpowiednich do danego kleju i zastosowania.

W przypadku wykładzin o małej grubości zaleca się stosowanie małej packi zębatej celem uniknięcia widocznych śladów rozprowadzania kleju po jego zastygnięciu.

RULONY – WSTĘPNE PRZYGOTOWANIE DO KŁADZENIA KLEJU

1. Zmierzyć pomieszczenie i zaznaczyć linie środkowe planując ułożenie w sposób minimalizujący cięcia i odpadki.
2. Ułożyć luźno arkusze (bez kleju) według zaznaczonych linii. Arkusze należy kłaść z zachodzącym na siebie zapasem 3,0 cm wzdłuż przylegających brzegów. Sprawdzić zgodność koloru i ewentualne wady.
3. Luźne kładzenie jest ważne w celu sprawdzenia zgodności koloru oraz tego, czy na wykładzinie nie występują ewentualne wady. Wszelkie reklamacje będą przyjmowane wyłącznie, jeżeli wykładzina nie została jeszcze przyklejona na stałe.
4. Wykonać cięcie brzegów po bokach i na końcach rulonów (aby osiągnąć najlepszy efekt zaleca się użycie rysików oraz noży o prostych i zagiętych ostrzach).

RULONY – NAKŁADANIE KLEJU

1. Odgiąć do tyłu arkusz w połowie jego długości. Rozsmarować klej za pomocą zębatej packi. Gdy klej jest gotowy do przyjęcia wykładziny rozwinąć z powrotem wykładzinę na miejsce uważając, aby nie przekreślić arkusza ani nie zatrzymać pęcherzy powietrza, które będą musiały zostać później usunięte poprzez wygładzanie.
2. Czynności powtórzyć na drugiej połowie arkusza.
3. Po położeniu zaleca się stosowanie wałka do podłóg celem zapewnienia całkowitego kontaktu z podłożem.
4. W przypadku stosowania kleju o długim czasie wiązania należy obciążyć wykładzinę wzdłuż łączeń (cegłami, workami z piaskiem itp.).

Uwagi

Nadmiar kleju należy usuwać w trakcie pracy, gdy jest on jeszcze mokry, za pomocą szmatki nasączonej naturalnym detergentem (dla klejów akrylowych) lub alkoholem (dla klejów dwuskładnikowych).

Podczas instalacji należy unikać silnego naciskania na wykładzinę rękami, łokciami lub kolanami, aby uniknąć powstania trwałych zagłębień; po instalacji nie należy chodzić po podłodze przez co najmniej 24 godziny.

Po zakończeniu kładzenia wykładziny pierwsze czyszczenie umożliwi sprawdzenie osiągniętych rezultatów.

Po instalacji podłogę należy zabezpieczyć folią ochronną celem uniknięcia niepotrzebnych uszkodzeń podczas montażu dalszego wyposażenia i mebli.

SPAWANIE WYKŁADZIN

Dzięki swoim stabilnym wymiarom wykładziny nie wymagają spawania. Mogą one być jednak spawane (na gorąco lub na zimno), jeżeli jest to wymagane celem zapewnienia wysokich standardów higieny w miejscach takich jak szpitale oraz zakłady przemysłu spożywczego lub farmaceutycznego, w których wymagana jest dezynfekcja na mokro.

Aby nie dopuścić do gromadzenia się brudu i drobnoustrojów w łączeniach można wywinąć wykładzinę na ścianę montując specjalny profil pod wykładziną.

Spawanie na gorąco

Należy obowiązkowo stosować sznur spawalniczy (o średnicy około 3,8 mm), który należy rozgrzać przez pistolet spawalniczy celem jego wtopienia w spoinę. Należy ściśle przestrzegać poniższych zaleceń.

1. Za pomocą noża do rowków (ręcznego lub elektrycznego) należy wykonać rowek wzdłuż łączeń płytek lub rulonów. Rowek powinien być wycięty na głębokość 2/3 grubości wykładziny (maksymalnie 2 mm) i szerokość około 3,5 mm. Należy starannie zamieść wykładzinę, aby usunąć wszelki pył i skrawki z rowka.
2. Umieścić sznur spawalniczy w otworze spawarki, docisnąć sznur do rowka i spawać zachowując odpowiednią prędkość i utrzymując spoinę równolegle do powierzchni kauczuku.
3. Za pomocą ostrej szpatułki umieszczonej w prowadnicy odciąć pierwszą część nadmiaru sznura spawalniczego. Pomocne przy odcinaniu może być rozgrzanie szpatułki pistoletem spawalniczym.
4. Po ostygnięciu sznura spawalniczego do temperatury pokojowej należy usunąć pozostały jego nadmiar za pomocą ostrej szpatułki bez prowadnicy zachowując płytki kąt pomiędzy ostrzem a podłogą celem uniknięcia „wcinania”.

Uwaga: kolor sznura spawalniczego nie może być dokładnie taki sam jak kolor wykładziny.

Spawanie na zimno

W przypadku montażu wykładziny z wypukłościami lub, gdy spawanie na gorąco jest niemożliwe, można zastosować polimerowy środek spajający, którym wypełnia się złączenie za pomocą odpowiedniego pistoletu.

4.3 Remont balustrad schodowych wraz z podwyższeniem ich do wymaganej wysokości 110 cm

Istniejące balustrady nie odpowiadają obecnym przepisom budowlanym dotyczącym wysokości balustrady przy schodach w budynkach użyteczności publicznej. Podczas remontu klatki schodowej należy wykonać elementy

podwyższające balustrady do wysokości pochwyty 110 cm. W tym celu należy zdemontować poszczególne elementy balustrad, zabezpieczyć przestrzeń przyschodową, a następnie, po demontażu drewnianego pochwyty, oczyścić mechanicznie balustrady, odtłuścić, wykonać przedłużenie balustrady z elementów stalowych dopasowanych do istniejącej konstrukcji (np. rura stalowa 16x16 mm z płaskownikami stalowymi 20x10 mm) poprzez dospawanie ich do dolnej części balustrady. Po wykonaniu prac ślusarskich przystąpić należy następnie do malowania konstrukcji w kolorze czarnym, zgodnie ze stanem istniejącym.

Pochwyt dreniany, po demontażu należy naprawić w przypadku stwierdzenia uszkodzeń, a następnie, po gruntownym oczyszczeniu – polakierować lakierem bezbarwnym i ponownie zamontować na elemencie balustrady.

Balustradę, po wykonaniu prac budowlanych, zamontować na pierwotnym miejscu.

4.4 Malowanie ścian klatki schodowej

Do prac związanych z remontem ścian klatek schodowych przyjęto wysokiej jakości wapienną masę szpachlową imitującą pokrycie marmurowe. Jest to czysto mineralna powłoka do pokrywania ścian i sufitów z gaszonego wapna, mączki marmurowej i wody do stosowania wewnątrz pomieszczeń.

Poniższy opis technologii odnosi się do danego producenta i traktować należy go jako wytyczne jakościowe i rzeczowe, jako porównanie dla systemów innych dostawców.

Właściwości wymagane dotyczące produktu do użycia:

Produkt czysto mineralny

Nie zawierający dodatków organicznych

O optyce imitującej kamień naturalny

O wysokiej dyfuzyjności i własnościach sorpcyjnych

Produkt niepalny

Łatwy w obróbce

Przystosowany do barwienia.

Do prac związanych z malowaniem zaliczyć należy:

- ↓ Skucie luźnych tynków cementowo-wapiennych
- ↓ Zdrapanie starej farby ze ścian
- ↓ Uzupełnienie tynków zaprawą tynkarską na bazie gipsu
- ↓ Wykonanie gładzi gipsowych ze szlifowaniem powierzchni

↓ Odpowiednie podłoża

↓ Podłoże musi być nośne, zwarte, suche, czyste oraz pozbawione substancji zmniejszających przyczepność.

↓ Przygotowanie podłoża

↓ Związana i wyschnięta / skamieniała wyprawa jest sztywna i nie rozciągliwa podobnie jak płyty marmurowe i na niestabilnych podłożach może być podatna na pękanie. Z tego powodu podłoża muszą być stabilne.

↓ Tynki grupy PI, PII i PIII:

Mocne, normalnie chłonne tynki malować bez specjalnego przygotowania. Piaszczące, pylące, porowate i/lub silnie chłonne tynki zagruntować. Tynki obsypujące się silnie piaszczące gruntować środkami głęboko penetrującymi.

Sposób nakładania

Po odpowiednim koniecznym przygotowaniu podłoża zawsze gruntować, ewentualnie wykonać warstwę pośrenią środkiem gruntującym. Podłoża nierówne wyrównać wcześniej szpachlówkami wg wytycznych producenta. W przypadku występowania rys lub spękań może być konieczne zatopienie siatki w warstwie szpachlówki.

Rysy konstrukcyjne podlegają nawet ekstremalnym ruchom. Dlatego trwałe ich mostkowanie przy użyciu malarskich materiałów powłokowych nie jest możliwe. Po wyschnięciu warstwy gruntującej nakładać masę szpachlową barwioną (produkt docelowy). Do osiągnięcia pełnego efektu konieczne jest wykonanie 3 etapów składających się z kilku czynności.

Uwagi szczególne:

Zadbać o wymaganą (konieczną) czystość narzędzi w trakcie i po zakończeniu pracy. Oczyszczać krawędzie wiader z materiałem i nie dopuszczać do zanieczyszczenia masy zaschniętymi cząstkami. W przerwach w pracy materiał przykrywać. W żadnym wypadku nie wolno rozcieńczać masy szpachlowej, barwników, ani pasty impregnującej.

W przypadku obecności żywicznego serum na powierzchni szpachlówki w opakowaniu materiał dokładnie wymieszać mieszadłem wolnoobrotowym.

Etap 1:

Nałożyć na całą powierzchnię ok. 1000 g/m² białej masy szpachlowej wapiennej, aby uzyskać jej pełne pokrycie. Do tego zalecamy użycie średniej packi (240 mmx100 mm). Masę wapienną nakładać nie rozcieńczoną w jej oryginalnej konsystencji. Warstwa ta musi schnąć przynajmniej przez 24 godz. aby uniknąć odpajania się kolejnych warstw barwnych. Przy niższych temperaturach i wyższej wilgotności zapewnić odpowiednio dłuższy czas schnięcia. Krótkie i delikatne ślady przejścia packi są efektem pożądanym i nie należy ich całkiem wygładzać.

W tym, jak i w następnych etapach pracy należy unikać szlifowania, ponieważ z jednej strony do uzyskania odpowiedniego efektu konieczne jest nałożenie warstwy o określonej grubości, z drugiej zaś podczas szlifowania powstaje bardzo drobny pył, który może utrudniać przyczepność następnych warstw lub być przyczyną powstania rys i spękań w szpachlówce. Wyjątkiem są poprawki, miejsca uzupełniane lub krawędzie zewnętrzne.

Etap 2:

W tym etapie wypełniane są bruzdy po przejściach packi z pierwszego etapu. Aby uniknąć powstawania odparzeń nakłada się najpierw jedną cienką warstwę materiału i po krótkim czasie warstwę następną.

Należy nałożyć ok. 300 g/m² masy zabarwionej barwnikami producenta masy. W tym etapie używa się drugiej packi średniej (240 mm x 100 mm).

Uwaga:

Używaną(e) do barwienia pastę(y) wymieszać w fabrycznym opakowaniu i nie rozcieńczone dodawać do masy wapiennej. Masę z barwnikiem wymieszać mieszadłem wolnoobrotowym, mieszadło nie może mieć ostrych krawędzi. Mieszaninę przełożyć do innego czystego naczynia i ponownie dokładnie wymieszać do uzyskania dokładnego rozprowadzenia barwnika(ów). Po upływie ok. 3 dni zabarwioną masę w żadnym wypadku nie wolno mieszać i nie rozcieńczać. Materiał nałożony w tym etapie powinien schnąć ok. 2 – 3 godzin.

Etap 3:

W tym ostatnim etapie prac konieczne jest nałożenie ok. 100 g/m² zabarwionego materiału aby uzyskać uszlachetnienie wykonywanej powierzchni. Także w tym etapie materiał należy nakładać dwukrotnie cienkimi warstwami stosując średnią packę (240 mm x 100 mm) i po ok. 5 minutach zagaęścić i wygładzić małą packą (200 mm x 80 mm) lub packą wąską (200 mm x 50 mm). Te packi mogą być używane wyłącznie w tym etapie prac i nie mogą być uszkodzone. W tym etapie wygładzanie należy wykonywać bez dużego nacisku i ze znacznym wyczuciem.

Impregnacja:

Aby nie zakłócić procesu karbonizacji impregnację powierzchni pastą impregnującą producenta systemu należy wykonać po upływie 3 – 6 dni. Zbyt wczesne nałożenie pasty impregnującej może powodować wystąpienie przebarwień.

Do nakładania pasty impregnującej używać packę Wenecką lub lepiej miękką nie strzępiącą się szmatkę. Pastę nakładać cienkopowłokowo i równomiernie, nie nakładać więcej niż 30 – 40 g/m². Po krótkim odpowietrzeniu nadmiar materiału usunąć miękką ściereczką. Po wyschnięciu warstwy czynność powtórzyć. Zbyt duże zużycie pasty może pozostawić białe zacieki, które można zredukować poprzez powtórne przetarcie powierzchni.

Powyższe wymagania spełnia na przykład system Caparol Calcino-Decor.

UWAGA:

W trakcie prac należy przewidzieć wyminę istniejących gniazd elektrycznych oraz włączników na nowe, białe, w formie proste.

Istniejące oświetlenie na ścianach zdemontować w przypadku, gdy jest ono nieużytkowane.

Przewody elektryczne prowadzone do włączników po powierzchni ścian należy wkuć w ścianę przed wykonywaniem prac z masą szpachlową.

4.5 Szpachlowanie oraz malowanie sufitów

Sufity w obrębie klatki schodowej należy wyszpachlować masą szpachlową, wyrównać i wyszlifować w celu uzyskania równej poziomej powierzchni. Następnie należy je pomalować farbami akrylowymi w kolorze białym.

4.6 Montaż odbojów ściennych systemowych

W miejsce zdemontowanych odbojów ściennych z płyty drewnopochodnej należy przewidzieć montaż nowych odbojów ściennych – systemowych, amortyzujących. Proponuje się odbojnice o wysokości ok. 203 mm i szerokości ok. 32 mm, w kolorze 100 biały złamany lub 101 – Kremowy. Są to odboje wykorzystujące aluminiowe uchwyty, pozwalające na dopasowanie elementów do nierówności ściany. Kolorystykę uzgodnić ostatecznie z inwestorem.

4.7 Wymiana skrzynek hydrantowych

Istniejące, wytypowane przez Inwestora skrzynki hydrantowe przylegających korytarzy należy zdemontować, a następnie powiększyć wnękę do wymiarów min. 68x90 cm i zamontować nową skrzynkę hydrantową z węzem półsztywnym i prądownicą o zasięgu 30 m. W skrzynce przewidzieć miejsce na gaśnicę. Montaż skrzynki – pionowy:

Do wymiany przewidzieć należy łącznie 19 kompletów skrzynek hydrantowych wraz z wyposażeniem oraz przystosowaniem zaworów do nowego rodzaju węża.

! Uwaga: Budynek jest w ciągłej eksploatacji. Harmonogram remontu pomieszczeń należy każdorazowo uzgodnić z Inwestorem.

5 Uwagi

1. Przed złożeniem oferty Oferent zobowiązany jest do przeprowadzenia wizji lokalnej.
2. W ofercie Oferent zobowiązany jest do zawarcia wszystkich kosztów związanych z realizacją zadania przewidzianego w niniejszym projekcie, także w przypadku, gdy przedmiar robót nie zawiera szczegółowego rozwiązania.
3. Dopuszcza się stosowanie materiałów innych niż wskazane jako referencyjne w niniejszym projekcie, pod warunkiem zachowania porównywalnej jakości materiałów i technologii, a także kolorystyki. Rozwiązania zamienne muszą być zaakceptowane przez inwestora!
4. Prace wykonywać pod nadzorem osób uprawnionych i zgodnie z przepisami BHP, Prawem Budowlanym i warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót.
5. Wszelkie materiały oraz systemy zastosowane w przy realizacji projektu muszą posiadać certyfikaty na znak bezpieczeństwa i wymagane atesty.
6. W powyższym opracowaniu nie wolno dokonywać żadnych zmian bez porozumienia i uzgodnienia z projektantem.

mgr inż. arch. Marcin Piotrowski

Poznań, marzec 2015

Zdjęcia stanu istniejącego klatki schodowej:

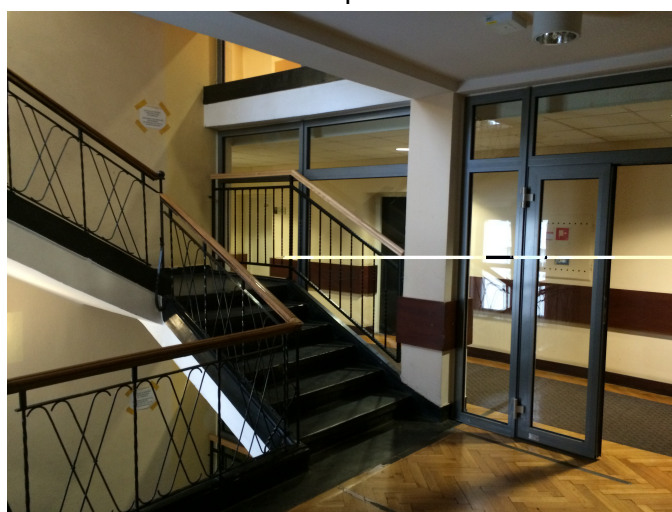
Posadzka w części piwnicy

Schody prowadzące z piwnicy na parter

Podest parteru

Schody prowadzące z parteru na piętro I (element powtarzalny- podobnie schody prowadzące na II i III piętro)

Posadzka piętra III – podest poddany remontowi w trakcie wcześniejszego remontu;
remontowi podlegają ściany, sufit oraz odboje ścienne, poręcze schodów wraz z okładziną
schodową

Podest IV piętra – poddany remontowi w całości – pozostała część do remontu – schody,
sufit, poręcze schodowe i balustrada podestu.